Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40614
Copyright: Melk, Benediktinerstift

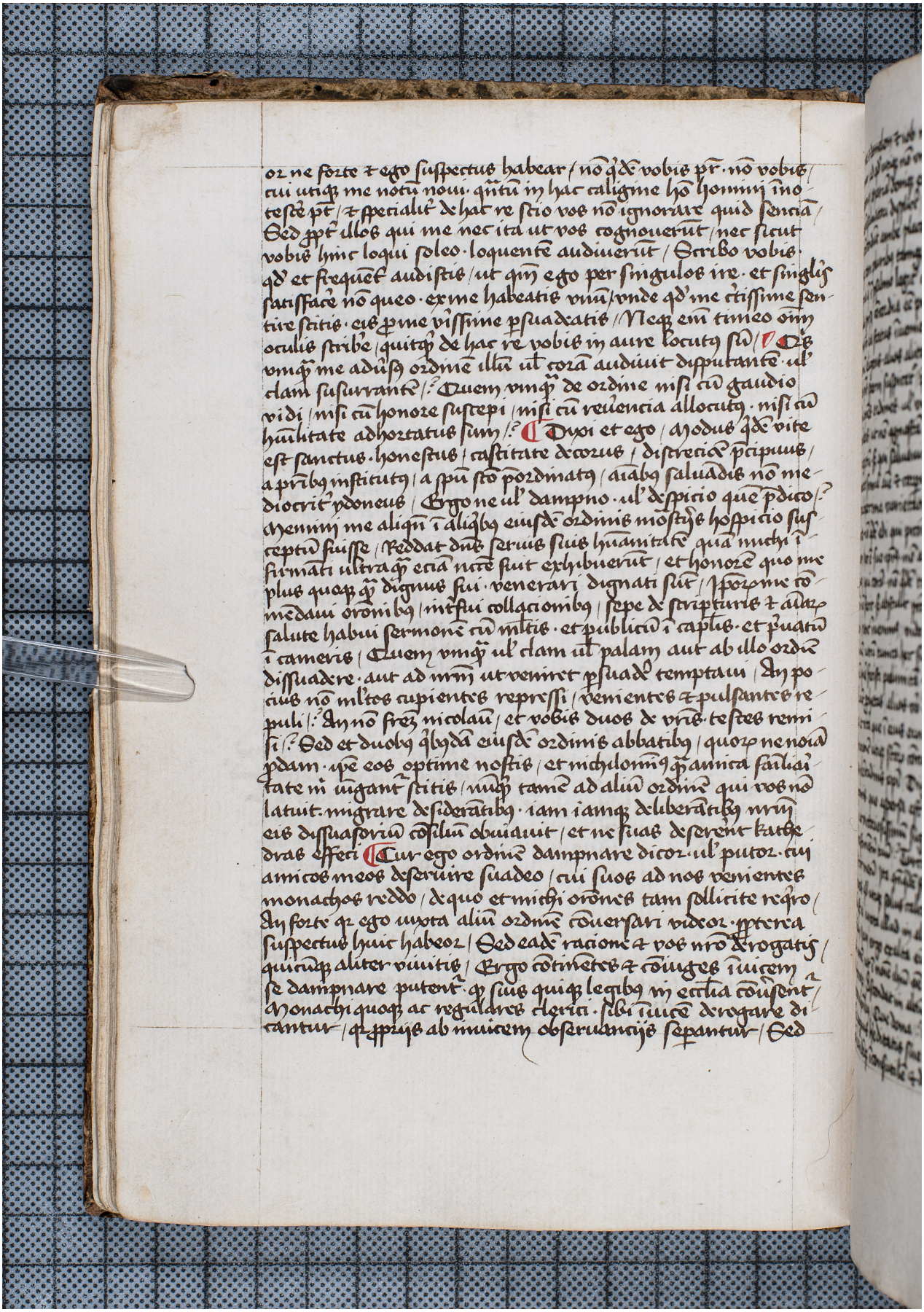

or ne forte ⁊ ego suspectus habear / no qd̃ vobis pr̃. no vobis
cui utiq̃ me notu nouu. quitu in hac caligine ho hominu ino
tescẽ pt̃ / ⁊ specialiu d̃ hac re scio vos no ignorare quid sencia
Sed ppt̃ illos qui me nec ita ut vos cognouerut / nec sicut
vobis hmc loqui soleo. loquente audiuerut / Scribo vobis
qd̃ et frequẽt audistis / ut qm̃ ego per singulos ire. et singlis
satisfacere no queo. ex me habeatis vnu / vnde qd̃ me ctissime sen
tire scitis. eis pme vissime psuadatis / Neq̃ em timeo omn
oculis scribe / quitq̃ de hac re vobis in aure locutq̃ sed / ¶ Qs
vmq̃ me adusq̃ ordine illu ut cora audiuit disputante. ul'
clam susurrante / ? Quem vmq̃ de ordine nisi cu gaudio
vidi / nisi cu honore suscepi / nisi cu reuencia allocutq̃. nisi ad
humilitate adhortatus sum / ? ¶ Dyo et ego / a yodus qd̃ vite
est sanctus. honestus / castitate decorus / discretiõe pcipuus /
a pribq̃ instituto / a spu sto pordinatq̃ / a iabq̃ saluadis no me
diocrit̃ ydoneus / Ergo ne ul' dampno. ul' d̃spicio que pdico ?
Nennim me aliqn i aliqbq̃ eiusd̃ ordinis mostris hospicio sus
cepti fuisse / Reddat dnus seruis suis humanitate quia michi i
firmati ultraq̃ etia nrẽ fuit exhibuerut / et honore quo me
plus quaq̃ q̃ dignus fui. venerari dignati sut / Spozme to
medaui oromibq̃ / in tu collaciomibq̃ / sepe d̃ scripturis ⁊ alia
salute habui sermone cu multis. et publicu i captis. et p̃uatu
i cameris / Quem vmq̃ ul' clam ut palam aut ab illo ordẽ
dissuadere. aut ad mrm ut veniret psuad̃ temptaui / Dy po
cius no multos cupientes repressi / venientes ⁊ pulsantes re
puli / ? Dy no frez nicolau / et vobis duos de vris testes remi
si / ? Sed et duobq̃ qlyda eiusd̃ ordinis abbatibq̃ / quoq̃ ne noia
pdam. ipe eos optime nostis / et michi omnq̃ p̃ amica familia
rite in iugant scitis / nuq̃ tamẽ ad aliu ordinẽ qui vos no
latuit. migrare desideratibq̃. iam iamq̃ deliberatibq̃ mrm
eis dissuasoriu cõsiliu obuiauit / et ne suas deserent karite
das effeci ¶ Cur ego ordinẽ dampnare dicor. ul' putor. cu
amicos meos deseruire suadeo / cui suos ad nos venientes
monachos reddo / de quo et michi orones tam sollicite rogo /
Dy forte q̃ ego iuxta aliu ordinẽ conuersari videor. ppterea
suspectus huic habeor / Sed eade racione ⁊ vos nro drogatis /
quicuq̃ aliter viuitis / Ergo cõtinetes ⁊ cõiuges iuicem
se dampnare putent. q̃ suis quiq̃ legibq̃ in ecclia cõsent /
Monachi quoq̃ ac regulares clerici. sibi iuicẽ drogare di
cantur / q̃ ppriis ab iuicem obseruancijs separantur / Sed